

РЕШЕНИЕ

№ 37366

гр. София, 28.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8570** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано на основание Решение №7535/06.07.2026 г., постановено по адм.д. №5067/2026 г., с което ВАС е отменил Решение №9066 от 06.03.2026 г., постановено по адм. дело № 7648/2026 г. по описа на Административен съд – София град и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Образувано е по жалба на „ПРОФИ КРЕДИТ България“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано Н. Л. и С. Н., чрез юрк. Н. Л. против Заповед № 5851/29.11.24 г. на Председателя на КЗП, с която заповед е забранено на дружеството да прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г, ал.1 от ЗЗП.

В жалбата се сочи, че заповедта е проц. и мат. незаконосъобразна, издадена в противоречие с целта на закона и се моли за отмяната ѝ, претендират се разноски. Твърди се, че са нарушени чл. 39, чл.57, чл.59, ал.2, т.4 вр. ал.1, чл.59, ал.2, т.5 и т.7 вр. чл. 146, т.2 и т.3 от АПК. Релевират се доводи, че не е съобщено за началото на адм. производство съгл. чл. 26 от АПК, не са спазени сроковете по чл.57, ал.1 от АПК за издаване на акта, актът е в нарушение на предписаната форма и не съдържа задължителните реквизити. Твърди се, че органът не е изяснил относимите факти /не е назначил вещо лице за установяване на заплащаните от потребителите на кредити разходи/, липсва разпоредителен диспозитив на заповедта. Сочи се, че не е налице хипотезата на чл.68г, ал.1 вр. чл. 68в от ЗЗП, тъй като допълнителните незадължителни услуги не следва да се включват в общите разходи по кредита, тъй като ползването на допълнителни услуги не е условие

за отпускане на кредита. Посочва, че има две предходни заповеди в този смисъл, които са оспорени от дружеството и още не са влезли в сила. Прави се позоваване и на Решение на СЕС по дело C-714/2022. Моли за отмяна на заповедта и за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В с.з. дружеството не се представлява.

Ответникът - Председател на КЗП не се явява, не се представлява, не изразява становище в настоящото производство по жалбата. При предходното разглеждане на производството са представени писмени бележки.

Административният съд С. – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна:

На 07.11.2024 г. с изх. №Ц-03-9157 от "Профи Кредит България" ЕООД е изискано представянето на договор за потребителски кредит (ДПК) за над 200 евро, със срок за погасяване по-дълъг от три месеца, сключен с физическо лице след 01.01.2024 г, по който са избрани и закупени допълнителни услуги "Фаст" и "Ф.", както и цялото досие към него. Изискана е и информация за общия брой на сключените договори за потребителски кредити през периода 01.01.2024 г. - 30.09.2024 г., с разбивка: "брой договори без допълнителни услуги" и "брой договори, по които са избрани и закупени допълнителни услуги "Фаст" и "Ф.".

На 11.11.2024 г. с вх. № Ц-03-9157 в ТО М. при КЗП са представени от "Профи Кредит България" ЕООД:

- Договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 40028087515 от 02.09.2024 г., ведно с досието към него, както и информация за сключени 16 010 на брой договори за потребителски кредит в периода 01.01.2024 г. -30.09.2024 г., като кредиторът е отказал да предостави изисканите от административния орган данни за броя на договорите с включени допълнителни услуги.

След запознаване с Договор № 40028087515 от 02.09.2024 г., проверяващите установили, че същият е сключен за кредит в размер на 600.00 лева, който следва да се издължи на 12 (дванадесет) броя месечни вноски, 11 от които в размер на 100.79 лева всяка и една (последна) в размер на 100.73 лв. при следните параметри:

- Сума на кредита: 600.00 лева; Срок на кредита 12 месеца;
- Размер на вноската по кредита: 61.79 лева, ГПР 47.60%, Годишен лихвен процент 41.00%;
- Лихвен процент на ден: 0.11% Дължимата сума по кредита: 741.42 лева";

Регламентирано е също, че при кандидатстването си за потребителски кредит кредитополучателят изрично е поискал да закупи допълнителни незадължителни услуги, които са посочени в т. V от договора, като възнаграждението за тях е следното:

- за допълнителна услуга "Фаст" - 270.00 лв.;

- за допълнителна услуга "Ф." - 198.00 лв.

Посочено е, че възнаграждението за поисканата и закупена допълнителна, незадължителна услуга, става изискуемо с подписването на договора за потребителски кредит, но се разсрочва за срока на договора на равни месечни вноски и се добавя към месечните вноски за погасяване на кредита, като в случая размерът на вноската за закупените допълнителни услуги, е 39.00 лв.

Към договора е приложен погасителен план, като в Колона № 5 е посочен размер на вноската по кредита - 61.79 лв., в Колона № 3 - каква част от погасителната вноска е за погасяване на главницата, а в Колона № 4 - лихвата. В Колона № 6 е посочен размерът на възнаграждението за предоставяне на допълнителна услуга – 39.00 лв. към всяка погасителна вноска и в Колона № 7 е записан общ размер на вноската – 100.79 лв., респ. 100.73 лв. за последната, (погасителна вноска плюс възнаграждение за предоставяне на допълнителна услуга) или общо дължими по договора - 1209.42 лв.

Съгласно т. 15.1. от Общите условия към договора, допълнителната услуга "Фаст" предоставя право на кредитополучателя за приоритетно разглеждане и становище на искането му за отпускане на потребителски кредит преди кредитоискателите, незакупили допълнителна услуга "Фаст", в рамките на 1 (един) час от постъпване на искането му.

Съгласно т. 15.2. от Общите условия към договора, допълнителната услуга "Ф." предоставя право на потребителя да променя едностранно погасителния си план на кредита. Безспорно се установява, че дължимата сума за двете услуги в размер общо на 468.00 лв. представлява 78 % от размера на предоставения кредит, а от искането за кредит е видно, че източник на дохода на кредитополучателя е пенсия за дете с увреждания.

Изготвена е Докладна записка от 27.11.24 г. от ГД на ГД "КП" - КЗП.

Въз основа на нея, с Решение по т.15 от Протокол № 43/29.11.24 г. , КЗП единодушно приема, че дружеството използва нелоялна търговска практика по чл.68г, ал.1 вр. чл. 68в от ЗЗП, която е в противоречие с чл. 32, ал.1 от ЗПК и изискванията за добросъвестност и професионална компетентност - във връзка с ДПК № 40028087515/02.09.24 г, към който има доп.услуги „Фаст“ и „Флекс“. Посочено е, че тъй като двете допълнителни услуги са част от общите разходи по кредита по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПК, като при предсрочно погасяване на кредита - съгл. чл.32, ал.1 от ЗПК потребителят има право на намаляване на общите разходи по кредита за оставащата част от срока на договора /това намаление се отнася и до двете доп. услуги като част от общите разходи/. Следователно, неправомерно при предсрочно прекратяване на кредита в Договора е уговорено, че услугата „Фаст“ ще се плати в пълен размер, а услугата „Ф.“ в размер между настъпилата и следващата падежна дата.

Въз основа на Решението на КЗП е издадена Председателя на КЗП обжалваната в настоящото производство Заповед № 5851/29.11.24 г. , връчена е на 09.12.24 г. като жалбата до съда е от 23.12.24 г. Със Заповедта на дружеството се забранява да прилага нелоялна търговска практика по чл.68г, ал.1, която е в противоречие с изискванията за добросъвестност и професионална компетентност и в нарушение на разпоредбите чл. 32 ал.1 от ЗПК, дружеството задължава потребителите при пълно или частично погасяване на кредита да заплатят в пълен размер доп. услуга „Фаст“ и възнаграждение за доп. услуга „Ф.“ за периода между настъпилата и следващата

падежна дата, както и не намалява общите разходи при пълно или частично предсрочно погасяване на кредита.

В Заповедта е обективизирано Разпореждане по чл.60 ал.1 от АПК за допускане на предварително изпълнение на Заповедта, което е отменено с Определение № 27294/16.12.24 г. по адм.д. № 12585/24 г. на АССГ /влязло в сила/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е ДОПУСТИМА като подадена 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, когато комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Поради това, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, действащ в рамките на предоставените му със закон правомощия.

Заповедта е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, описано е действието, което органа е възприел като заблуждаваща, нелоялна, търговска практика. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед.

При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗЗП. Производството е образувано по жалба на потребител, по повод на която е образувана нарочна проверка. За извършените действия по проверка са съставени съответните протоколи. Същите са връчени на представител на дружеството, стопанисващо търговския обект, в който е констатирано нарушението, като му е дадена възможност за вземане на становище. В този смисъл съдът намира, че при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Същата съдържа фактите по подадената пред КЗП жалба, извършената проверка, решенето на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав съобрази следното:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 68л ал.1 ЗЗП, според която, когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика, тъй като съобразно чл. 68в се забраняват нелоялните търговски практики. Съгласно легалната дефиниция на понятието "търговска

практика", дадена в § 13, т. 23 ДР от ЗЗП това е "всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите". Легалната дефиниция на нелоялна търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП - "търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители".

С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета /§ 13а, т. 12 от ДР на ЗЗП/. Съгласно § 18 от Преамбюла на Директивата "съобразно принципа на пропорционалност и с оглед ефективното прилагане на защитните мерки, съдържащи се в нея, настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности, но също така съдържа разпоредби, които имат за цел да предотвратят злоупотребата с потребители, чиито качества ги правят особено уязвими към нелоялни търговски практики".

В настоящия случай по несъмнен начин се установява, че кредиторът предоставя Стандартен европейски формуляр (СЕФ), преди сключването на договори за кредит, в който неправомерно задължава потребителите при пълно и частично предсрочно погасяване на кредита да заплатят възнаграждение за закупена допълнителна услуга „Фаст“ в пълен размер и възнаграждение за закупена допълнителна услуга „Ф.“ за периода между настъпилата и следващата падежна дата, както и да не намалят общите разходи при пълно или частично предсрочно погасяване на кредита. Това пряко противоречи на разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗПК, императивно предвиждащ, че потребителят има право по всяко време да погаси изцяло или частично задълженията си по договора за кредит. В тези случаи той има право на намаляване на общите разходи по кредита, като това намаляване се отнася до лихвата и разходите за оставащата част от срока на договора.

Не се спори по делото, че жалбоподателят има качеството "търговец" по см. на § 13, т. 2 ДР на ЗЗП - всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. В това му качество оспорващото дружество прилага търговска практика.

Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на нелоялна търговска практика следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

Понятието "Добросъвестност и професионална компетентност" е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/. С оглед установените факти по случая става ясно, че дружеството жалбоподател неправомерно начислява такси за „допълнителни услуги“, когато те прикриват реалния размер на разходите по кредита и заобикалят законовия таван на Годишния процент на разходите (ГПР) по Закона за потребителския кредит. Невключването на размера на възнаграждението за закупените доп. услуги „Фаст“ и „Ф.“ в ГПР по кредита, при условие, че е дължимо на кредитора и е включено в погасителния план по Договора, води до това, че има разлика между формално посочения и действително прилагания размер. Поради което, посоченият в Договора ГПР % е неточен и заблуждава потребителя, тъй като размерът на възнаграждението за предоставяне на допълнителните услуги следва да се включи в ГПР. Именно затова в посочената величина - ГПР, следва по ясен и разбираем за потребителя/кредитополучателя начин да са посочени всички разходи, които той ще направи и които са пряко свързани с кредитното му правоотношение. Предвиденият в Договора ГПР не отговаря на разходите, които ще направи потребителят, тъй като не включва възнаграждението за предоставяне на допълнителните услуги. Всеки потребител следва да може да вземе своето информирано решение. Тази информация следва да бъде включена в общия ГПР и да се предоставя на всеки потребител преди да бъде или при отправено предложение за сключване на договор.

Оспорваният административен акт съответства и на целта на закона, формулирана в чл. 68б, вр. чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед на председателя на КЗП е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на жалбоподателя не се дължат разноски, като следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 102,26 евро/ 200 лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Поради което и на осн. чл. 172 ал.2 и чл. 173 ал.1 от АПК, АССГ, II отделение, 83-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „ПРОФИ КРЕДИТ България“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано Н. Л. и С. Н., против Заповед № 5851/29.11.24 г. на Председателя на КЗП.

ОСЪЖДА „ПРОФИ КРЕДИТ България“ ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано Н. Л. и С. Н. да заплати на Комисията за защита на потребителите 102.26евро разноски по

делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14дневен срок от съобщението пред ВАС.